

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-395/20 – 1

Zaak C-395/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 augustus 2020

Verwijzende rechter:

Landgericht Düsseldorf (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

3 augustus 2020

Verzoekers en appellanten:

EP

GM

Verweerster en geïntimeerde:

Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.S.

[OMISSIS]

[OMISSIS]

Uitgesproken op 3 augustus 2020

[OMISSIS]

Landgericht Düsseldorf

Beslissing

In het geding tussen

1. EP, [OMISSIS] 45889 Gelsenkirchen (Duitsland),
2. GM, [OMISSIS] 45889 Gelsenkirchen,

verzoekers en appellanten,

[OMISSIS]

en

Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.S., [OMISSIS] 07200 Antalya, Turkije, [OMISSIS] verweerster en geïntimeerde,

[OMISSIS]

heeft de 22e kamer voor burgerlijke zaken van het Landgericht Düsseldorf (rechter in eerste aanleg Düsseldorf, Duitsland)

[OMISSIS]

beslist als volgt:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen: [**Or. 2**]

- 1) Is sprake van annulering van een vlucht in de zin van artikel 2, onder l), en artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1, met rectificatie in PB 2006, L 365, blz. 89), wanneer de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert de in het kader van een pakketreis geboekte vlucht, die volgens planning om 13.20 uur (plaatselijke tijd) zou vertrekken, verplaatst naar 16.10 uur (plaatselijke tijd) op dezelfde dag?
- 2) Gaat het bij de mededeling, negen dagen voor aanvang van de reis, over de verplaatsing van een vlucht van 13.20 uur (plaatselijke tijd) naar 16.10 uur (plaatselijke tijd) op dezelfde dag om een aanbod van een andere vlucht in de zin van artikel 5, lid 1, onder a), ii), van verordening nr. 261/2004 en, zo ja, moet dit aanbod voldoen aan de eisen van artikel 5, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, van verordening nr. 261/2004?

Motivering

I.

Verzoekers boekten via het bemiddelingsportaal Check24 een pakketreis naar Antalya (Turkije). Zij ontvingen een boekingsbevestiging voor de vlucht van Düsseldorf naar Antalya (XC 6408) op 18 mei 2019 bij de verwerende

luchtvaartmaatschappij. De geplande vertrektijd was 13.20 uur (plaatselijke tijd), de geplande aankomsttijd 17.50 uur (plaatselijke tijd). De verwerende luchtvaartmaatschappij verplaatste de vlucht naar 16.10 uur (plaatselijke tijd) op dezelfde dag, met behoud van het vluchtnummer, zodat de aankomst nu **[Or. 3]** om 20.40 uur (plaatselijke tijd) was gepland. Vervolgens liep de vlucht vertraging op; hij vertrok pas om 17.02 uur (plaatselijke tijd) en landde om 21.30 uur (plaatselijke tijd).

Verzoekers hebben voor elk van hen van de verwerende luchtvaartmaatschappij 400 EUR compensatie gevorderd op grond van artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 261/2004 (hierna: „luchtreizigersverordening”).

Het Amtsgericht (rechter in eerste aanleg, Duitsland) wees de vordering af en oordeelde dat er geen sprake is van een instapweigering in de zin van artikel 2, onder j), en artikel 4, lid 3, van de luchtreizigersverordening. De vluchttijden waren weliswaar gewijzigd, maar de oorspronkelijke vluchtplanning was niet opgegeven en verzoekers hadden de mogelijkheid om van de vlucht met de gewijzigde vluchttijden gebruik te maken. Voorts heeft het Amtsgericht uiteengezet dat niet hoefde te worden onderzocht of de wijziging van de vluchttijden als annulering of langdurige vertraging moet worden aangemerkt, daar in ieder geval niet wordt betwist dat de wijziging van de vluchttijden binnen het in artikel 5, lid 1, onder c), ii), van de luchtreizigersverordening bedoelde tijdvak, namelijk tussen twee weken en zeven dagen voor de geplande vertrektijd, aan de verzoekers is meegedeeld. Ten slotte hoefde volgens het Amtsgericht niet te worden onderzocht of verweerster de verzoekers voldoende heeft geïnformeerd over hun rechten krachtens artikel 8 van de luchtreizigersverordening, aangezien een eventuele schending van de desbetreffende informatieplicht geen recht op compensatie op grond van artikel 7, lid 1, van die verordening doet ontstaan.

II.

Dit kan de juridische toetsing niet doorstaan, wanneer de verplaatsing van de vlucht met bijna drie uur betekent dat sprake is van het niet uitvoeren van die geplande vlucht in de zin van artikel 2, onder l), van de luchtreizigersverordening en de mededeling over de verplaatsing geen aanbod van een alternatief reisplan als bedoeld in artikel 8 van die verordening vormt.

In geval van annulering van de vlucht wegens verplaatsing zou sprake kunnen zijn van een recht op compensatie van verzoekers op grond van artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 7, lid 1, onder b), van de luchtreizigersverordening, ten bedrage van 400,00 EUR elk, indien niet tijdig een mededeling aan de passagiers in de zin van artikel 5, lid 1, onder c), ii), samen met een aanbod in de zin van deze bepaling, is gedaan. Door de verwerende luchtvaartonderneming zijn geen buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 5, lid 3, van de luchtreizigersverordening aangevoerd. **[Or. 4]**

III.

Of het hoger beroep van verzoekers slaagt, hangt in beslissende mate af van het antwoord op de vraag of de verplaatsing van de vlucht met 3 uur betekent dat de vlucht niet is uitgevoerd in de zin van artikel 2, onder l), van de luchtreizigersverordening. Voorts hangt het slagen van het hoger beroep af van de vraag of de mededeling van de verplaatsing van de vlucht als een aanbod van een alternatief reisplan in de zin van artikel 8, lid 1, onder b) of c), van de luchtreizigersverordening moet worden aangemerkt.

1.

Een „annulering” is volgens de juridische definitie in artikel 2, onder l), van de luchtreizigersverordening het niet uitvoeren van een geplande vlucht waarop ten minste één plaats was geboekt. Het „niet uitvoeren” van een geplande vlucht moet van een „vertraging” worden onderscheiden en wordt gekenmerkt door het feit dat de planning van de oorspronkelijke vlucht wordt opgegeven (zie arrest van het Hof van 19 november 2009, *Sturgeon e.a.*, C-402/07 en C-432/07, EU:C:2009:716, [OMISSIS] punten 33 e.v.). Het Hof heeft zich tot op heden niet uitgesproken over de vraag of ook sprake is van het opgeven van de vluchtplanning wanneer de vlucht 3 uur later vertrekt.

2.

Artikel 5, lid 1, onder c), ii), van de luchtreizigersverordening vereist dat een annulering tussen twee weken en zeven dagen voor de geplande vertrektijd aan de passagier wordt meegedeeld. Bovendien verlangt deze bepaling dat tegelijk met deze mededeling aan de passagier „een andere vlucht [...] wordt aangeboden”. Het is de vraag, die het Hof tot op heden niet heeft beantwoord, of de enkele mededeling van gewijzigde vluchttijden kan worden beschouwd als een dergelijk aanbod van een andere vlucht in de zin van artikel 5, lid 1, onder c), ii), van de luchtreizigersverordening. Evenmin is verduidelijkt of het in dit verband volstaat dat samen met de gewijzigde vluchttijden aan de passagier een andere vlucht wordt aangeboden, dan wel of dit aanbod bovendien moet voldoen aan de eisen van artikel 5, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, van de luchtreizigersverordening, wat betekent dat de passagier tussen verschillende mogelijkheden moet kunnen kiezen.

IV

[OMISSIS]